

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu **K. H.**, bytom v K., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústredie v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o poistnom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. septembra 2007, č. k. 13 S/56/2007-23, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11. septembra 2007, č. k. 13 S/56/2007-23, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 11. septembra 2007, č. k. 13 S/56/2007-23, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej z 15. marca 2007 č. X. čiastočne potvrdzujúceho rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi z 9. novembra 2006 č. X. v časti o povinnosti žalobcu zaplatiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 1. januára 1995 do 31. decembra 2000 v celkovej výške 53 298 Sk a čiastočne zmeňujúceho uvedené rozhodnutie v citácii právnych predpisov.

Krajský súd v rozsahu dôvodov žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že zodpovedá zákonu.

Zo spisov zistil, že v období od 1. januára 1995 do 31. decembra 2000 žalobca nezaplatil poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie vôbec, a preto podľa názoru krajského súdu žalovaná postupovala správne, pokiaľ mu za uvedené obdobie predpísala dlžné poistné podľa § 145a ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 19 ods. 2 a § 24 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Sociálnej poisťovni“). Námietku premlčania nezohľadnil, lebo právo predpísať poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie sa podľa § 24 ods. 1 zákona o Sociálnej poisťovni premlčí za 10 rokov odo dňa jeho splatnosti.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vrátil vec žalovanej na nové konanie. Poukázal na skutočnosť, že do roku 1997 je právo žalovanej premlčané, a žalobca podnikal len do 30. novembra 1998. Namietal, že počas celého podnikania nemal zaplatenú ani jednu práceneschopnosť, a preto postup žalovanej nepovažoval za správny.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu z 19. novembra 2007 žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /podľa § 10, § 246c a § 250ja v spojení s § 219 OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Do 31. decembra 1995 podmienky financovania a vykonávania nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia upravoval zákon č. 7/1993 Z. z. o zriadení Národnej poisťovne a o financovaní zdravotného poistenia, nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Národnej poisťovni“).

Podľa § 26 ods. 2 tohto zákona poistné za príslušný kalendárny mesiac, ktorého platiteľom je samostatne zárobkovo činná osoba (§ 24 ods. 2) a osoba

uvedená v § 18 ods. 2, je splatné do ôsmeho dňa po uplynutí tohto mesiaca.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o Národnej poisťovni právo predpísať poistné sa premlčí za tri roky odo dňa jeho splatnosti. Ak sa urobil úkon smerujúci na zistenie výšky nezaplateného poistného alebo na jeho vymáhanie, začína plynúť nová premlčacia doba podľa predchádzajúcej vety odo dňa, keď sa o tomto úkone dozvedel platiteľ poistného alebo jeho právny nástupca.

Počnúc od 1. januára 1995 podmienky financovania a vykonávania nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia upravoval zákon o Sociálnej poisťovni.

Podľa § 14 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 písm. c/ tohto zákona, poistné na nemocenské poistenie platia samostatne zárobkovo činné osoby zúčastnené na nemocenskom poistení a poistné na dôchodkové zabezpečenie platia samostatne zárobkovo činné osoby zúčastnené na dôchodkovom zabezpečení.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o Sociálnej poisťovni poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za príslušný kalendárny mesiac, ktoré odvádza samostatne zárobkovo činná osoba za seba a za spolupracujúcu osobu, osoba zárobkovo činná v cudzine zúčastnená na dôchodkovom zabezpečení a osoba dobrovoľne pokračujúca v účasti na dôchodkovom zabezpečení, je splatné do ôsmeho dňa po uplynutí tohto mesiaca. Ak deň splatnosti pripadne na deň pracovného pokoja, poistné je splatné v nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 22 ods. 3 zákona o Sociálnej poisťovni príslušná pobočka predpíše zamestnávateľovi uvedenému v odsekoch 1 a 2 platobným výmerom a samostatne zárobkovo činnnej osobe rozhodnutím poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, ak tento zamestnávateľ alebo samostatne zárobkovo činná osoba neodviedli poistné vôbec alebo ak ho odviedli v nesprávnej sume. Ak je takto zistená suma dlžného poistného nižšia ako 100 Sk, príslušná pobočka nepredpíše poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o Sociálnej poisťovni právo predpísať poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti.

V konaní nebolo sporné, že žalobca, ako samostatne zárobkovo činná osoba (ďalej len „SZČO“), bol zúčastnený na nemocenskom a dôchodkovom poistení od 20. marca 1992 do 31. decembra 2000. Inú dobu trvania poistenia ani v odvolacom konaní žalobca dostatočným spôsobom nedoložil.

Žalovaná preto v súlade s uvedenými ustanoveniami zákona o Národnej poisťovni a zákona o Sociálnej poisťovni uložila povinnosť uhradiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 1. januára 1995 do 31. decembra 2000.

Námietku žalobcu, že právo žalovanej uložiť mu povinnosť doplatiť poistné do roku 1997 je premlčané, odvolací súd zohľadniť nemohol.

Zo spisov vyplýva, že žalobca neplnil svoju povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie už od februára 1993.

Podľa zákona o Národnej poisťovni bolo potrebné posudzovať plynutie tých premlčacích lehôt, ktoré začali plynúť najneskôr do 31. decembra 1994, pretože s účinnosťou od 1. januára 1995 bol zákon o Národnej poisťovni zrušený. Pokiaľ teda žalovaná nepredpísala poistné žalobcovi za toto obdobie do 31. decembra 1997, jej právo uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť poistné do 31. decembra 1994 bolo premlčané ale žalobcova námietka premlčania tohto práva bola úspešná.

Od 1. januára 1995 sa však na plynutie premlčacej lehoty vzťahoval § 24 ods. 1 zákona o Sociálnej poisťovni, v ktorom je premlčacia lehota na uloženie povinnosti zaplatiť dlžné poistné 10 rokov.

Z dôvodu, že žalobca naďalej svoju povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie neplnil, právo žalovanej

vymáhať nezaplatené poistné sa od 1. januára 1995 premlčuje do 10 rokov odo dňa jeho splatnosti.

Z uvedeného vyplýva, že napriek žalobcom vznesenej námietke premlčania postupovala žalovaná správne, pokiaľ predpísala poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenia od januára 1995, ktoré bolo splatné 8. februára 1995, lebo do rozhodnutia o povinnosti zaplatiť poistné toto právo premlčané nebolo.

Pokiaľ žalobca namietal, že podnikal len do 30. novembra 1998 odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že jeho poistenie zaniklo 31. decembra 2000, lebo k tomuto dňu bola podaná odhláška žalobcu z nemocenského a dôchodkového poistenia na Sociálnej poisťovni, pobočke v Prievidzi. Skorší zánik poistenia žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal a jeho tvrdenie ako dôkaz skončenia podnikania nepostačuje. Zo spisu vyplýva, že bol zúčastnený na nemocenskom a dôchodkovom poistení od vzniku oprávnenia na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti, t. j. od 20. marca 1992 na základe živnostenského oprávnenia č. Žo: X.. Hoci bezpochyby podnikanie ukončil najneskôr 31. augusta 2001 na základe rozhodnutia OU Prievidza č. O., jeho odhláška z poistenia bola účinná od 31. decembra 2000. Vykonanie iných dôkazov o skutočnosti, že poistenie ukončil skôr, v konaní nenavrhol a žalovaná iný termín skončenia poistenia nezistila.

Samotnú výšku dlžného poistného žalobca nenamietal, preto sa odvolací súd jeho správnosťou nezaoberal a taktiež sa nezaoberal ostatnými námietkami uvedenými v odvolaní, lebo neboli pre posúdenie zákonnosti rozsudku krajského súdu právne významné.

Odvolací súd preto považoval rozsudok krajského súdu za dostatočne doložený vykonaným dokazovaním a jeho právne závery považoval za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová